

Vandmiljøplan II til at analysere nærmere. Det var også det, jeg sagde før. Men fordi man kan gøre ting bedre, er man jo alligevel forpligtet, når man har indgået en aftale, til at sørge for, at den aftale så altså også i praksis bliver gennemført.

Her og nu er det afgørende, at vi tager konsekvensen af midtvejsevalueringen af Vandmiljøplan II, og aftalepartierne er enige om at gennemføre de initiativer, der er nødvendige for at nå vores målsætning, som er afspejlet i lovforslaget. Efter min mening ville alt andet være uansvarligt.

Med lovforslaget får vi løst problemet med, at der i dag dyrkes omkring en halv million hektar med hvede, selv om det slet ikke bliver anvendt til brødfremstilling. Begrænsningen af anvendelsen af den ekstra kvælstoftildeling til brødhvede og regionaliseringen af kvælstofnormerne efter forskelle i afregningsværdi – og det var det, jeg var inde på undervejs i debatten – er efter regeringens opfattelse fornuftig erhvervs politik, i og med at der opnås en både erhvervsøkonomisk og miljømæssig bedre fordeling af den til rådighed værende kvælstofmængde.

Spørgsmålet om regionalisering efter variationer i udbyttene indgår i bemærkningerne til forslaget, som omtaler muligheden for tre-fire regioner. Nye beregninger viser imidlertid, at det alene er Storstrøms Amt, der skiller sig væsentligt ud, og det vil sige, at så ville vi, som jeg sagde det før, have haft to regioner, Storstrøms Amt, og havde jeg nær sagt Restdanmark, med resten af Danmark som den anden region.

På den baggrund har landbruget ud fra disse nye beregninger tilkendegivet, at det for så vidt angår udbytteregionaliseringen ønsker at fastholde Danmark som én region for det kommende år.

For regeringen er det afgørende at opnå det forudsatte bidrag til udvaskningsreduktionen på 800 t N/år. Hvis landbrugets forslag følges, vil udvaskningsreduktionen kunne nås ved at foretage den forudsatte ændring af udbyttefastsættelsen for vinterhvede og vinterbyg for Danmark som én region.

Endvidere betyder forslaget om én udbytteregion, at de administrative konsekvenser både for staten og erhvervet, som mange ordførere jo har været opmærksom på, naturligvis bliver væsentligt mindre.

På den baggrund er det vores vurdering i regeringen, at der ikke længere er grundlag for udbytteregionaliseringen, men alene for regio-

naliseringen efter afregningspris, dvs. øst-vestmodellen. Jeg skal nok sende bemærkninger om dette til udvalget.

I forbindelse med fastsættelsen af normerne for 2002-2003 vil der blive gennemført en revurdering af grundlaget for den foretagne regionalisering efter afregningspris. Revurderingen vil blive sendt til Folketinget senest den 1. maj næste år.

Som bekendt er regeringspartierne og Socialistisk Folkeparti enige om at igangsætte et udredningsarbejde, der kan danne grundlag for målsætning og virkemidler for en koordineret miljøpolitik på landbrugsområdet i 2003, når den indeværende aftaleperiode udløber.

Vi ser meget gerne, at der ligesom ved igangsætningen af Vandmiljøplan II kan etableres et bredt politisk grundlag for dette videre arbejde, og jeg har i den forbindelse noteret mig, at landbruget er positivt over for at gå ind i det her, ligesom den omstændighed, at det er Socialistisk Folkeparti og de to regeringspartier, som har indgået den her aftale, jo ikke er ensbetydende med, at andre partier skal holdes udenfor.

Tværtimod tror jeg, det er en fordel for alle parter, at det her hviler på det brede grundlag, som vi hidtil har haft.

Jeg vil gerne som fungerende fødevareminister kvittere for, at det altid har været interessant at forhandle med ordførerne bag forligsaftalen her. Der er store strækninger af uvidenhed, der for mit vedkommende er blevet mindre.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Det var jo glædeligt. En kort bemærkning til hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er kun den historiske redegørelse, ministeren kom med, som jeg ikke synes kan stå upåtalet hen. Ministeren går tilbage til Vandmiljøplan I og Vandmiljøplan II, og så hævder ministeren, at det har medført en forbedring af situationen.

Det, som har været tilfældet, er, at man først lavede Vandmiljøplan I, som ingenting hjalp, og som kostede milliarder af kroner. Så gentog man succesen med Vandmiljøplan II, som man nu også har måttet konstatere kostede milliarder af kroner, og vores vandmiljø er i samme udsatte, kritiske situation, som det var, før man overhovedet begyndte med Vandmiljøplan I. Derfor bare lige denne her bemærkning til ministerens udtalelser.